

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PIK IV.

Ч. 65.

СЕРЕДА, 16. СЕРПНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, AUGUST 16th, 1922.

№ 65.

VOL. IV.

НЕ МОЖУТЬ ПОГОДИТИ СЯ В СПРАВІ ЗНИЖКИ ПЛАТНІ.

Засідане поєднаної ради відложено.

МОНТРЕАЛ, 14. серпня. — Минулої п'ятниці відложено засідане поєднаної ради, яка розбирає спір між залізничними компаніями і шаповалими робітниками із за знижки платні для цих послідиш. Відложено засідання спричинило домагане представників юні, щоби поєднана рада перше всего приказала залізничним компаніям придержувати ся старої скалі платні.

Залізничні компанії вже ввели в жите знижку платні і заявляють, що мають легальне право се робити. Робітники знова, поперті трома федеральними міністрами, займають зовсім противне становище.

Домагане юніних представників в поєднаної ради попер Джеймс Симпсон, представник робітництва в ради; однак більшість членів ради, а імено її президент Ал. Смит і представник компанії Айзек Пітбледо, не хотіли згодити ся на жадане робітників і в наслідок сего засідане ради відложено. Слідуюче засідане ради відбудеть ся у вівторок дня 15. серпня.

МАЙНЕРИ ПРИЙШЛИ ДО УГОДИ З КОМПАНІЄЮ.

Страйки майнерів в Новій Шкотії не буде.

СІДНІЙ, Н. С., 13. серпня. — Після конференції, яка тривала нині від 11 години рано до пізнього, прийшло до угоди між "Брітіш Імпайер Стіл Корпорейшен" і ексекутивом 26-го округу Злучених Майнерів Америки. Ексекутива згодили ся віддати справу нової скалі платні під одобрене членства своєї організації і в той сам час відкати страйки майнерів, що був признаний на вівторок 15. серпня.

За день переїхало через Вінніпег на жинва 20,000 робітників.

Минулої неділі і вночі з неділі на понеділок приїхало до Вінніпегу зі східних міст Канади около 20,000 робітників, які їдуть на жинва до західних провінцій Канади.

МІЖ КАНАДОЮ І РОСІЄЮ ПІДПИСАНО ДОГОВІР.

До Канади приїде совітська комісія експертів.

ЛОНДОН, 12. серпня. — Тутешна совітська делегація отримала з Москви відомості, які вказують, що в Москві буде негайно сформована мала комісія експертів, яка приїде до Канади, щоби поробити перші необхідні кроки в приготуванні до встановлення повних торговельних зносин згідно з договором між Совітською Росією і Канадою, який з'явив підписаний минулого тижня в імені Канади П. С. Ларкіном.

Смерть Норткліфа.

Телеграми з Лондону під датою 14. серпня принесли вістку, що там помер лорд Норткліф, власник лондонського "Таймса" і многи інших англійських буржуазних газет.

По смерті Норткліфа всі газети переходять під управу його брата.

ПУАНКАРЕ НАКЛАДАЄ ТЯЖКІ КАРИ НА НІМЕЧЧИНУ.

Франція виганяє Німців з Альзасу і Лютарингії.

ШТРАСБУРГ, 13. серпня. — Прогнане з Альзасу і Лютарингії 1.500 Німців, включаючи жінок і дітей женатих мушин, почало ся в суботу згідно з приказом виданим генеральним комісарем.

Рівночасно переведено в суботу ексекстрацію німецьких вкладів в банках Альзасу і Лютарингії.

Німеччина протестує.

ПАРИЖ, 13-го серпня. — Французькому правительству вручено вчера ноту німецького правительства, в якій протестує ся проти прогнаня Німців з Альзасу і Лютарингії.

Нота протестує також проти становища Франції супроти виллат відшкодованя.

Конференція аліантських прем'єрів скінчилась нічим.

ЛОНДОН, 14. серпня. — Конференція аліантських прем'єрів, яка розпочала ся в Лондоні тижнем тому назад, закінчила ся нині по полудні не прийшовши до ніякої угоди в справі німецьких репарацій або скликаня слідуючого мітінгу.

Французькі і італійські делегати виїжджають.

ЛОНДОН, 14. серпня. — Французькі і італійські делегати на лондонську конференцію виїдуть з Лондону у вівторок рано. Так як бельгійський прем'єр не був нині на останньому засіданні о 5-ій годині по полудні, то напрує увірне, що він вже виїхав.

Вірт дає пояснене в справі репарацій.

БЕРЛІН, 7. серпня. — "Німецьке правительство було приневолене вибрати між живою для свого населеня а плачем 40 мільонів золотих марок, якого домагала ся Франція. Німеччина вибрала першу конечність і тому дала відмовну відповідь Франції". Таку заяву зложив німецький канцлер Вірт у відповідь на порозу французького правительства.

"Заплатити Франції жадану нею суму грошей під теперішню пору, коли державна каса є порожня, значило-б віддати Франції сі фонди, яких потребує німецьке правительство на закупню хліба для німецького населеня, якому грозить голод з приводу лихих жнив.

"Голод в Німеччині являє ся союзником большевизму. Першим обовязком кожного правительства є дбати про своє власне населеня.

Баварія має чисто буржуазний кабінет.

БЕРЛІН. — Телеграма з Мюнхену доносить до "Тагесцайтунг", що в Баварії сформовано новий коаліційний кабінет, зложений з самих правих партій. Кореспондент заміняє, що се є перший німецький край, правительство якого складає ся виключно з буржуазних елементів.

БОРЮТЬСЯ РОБІТНИКІ В ПОРТУГАЛІ ЗА ХЛІБ.

Генеральний страйк в португальській столиці.

ЛІСБОНА, 8. серпня. — Тут є в ході генеральний страйк і парламент одобрив завішене конституційних прав на два тижні, щоби таким робом принити поширене страйкового руху. Робітництво протестує проти нового харчового закону та проти зросту цін хліба.

Транспортний рух в місті ційково принишений і майже всі крамничі зачинені. Від двох днів спаралізований рух в пристані. Правительство зааряджує строгі міри в цілі заповнення розрухам і наказало військовим пекарням заняти ся доставкою хліба для населеня, як би оказалась нагляча потреба такої акції.

Воєнний стан в Португалії.

МАДРИД, 10. серпня. — Деші доносить, що в Португалії проголошено воєнний стан. Зі стражу перед гримизми заворушення осідок правительства перенесено до форту Каскас, віддаленого 14 миль від міста. В місті проголошено стан облоги і завішено конституційні гарантії.

Загальний страйк робітників поширив ся на цілу Португалію.

Фінансова і індустриальна криза стає чимраз більша. Португальська валюта спадає далше в долину. "Ескоду", якого номінальна вартість була \$1.08, улав до 7 американських центів. Загранична і колоніяльна торговля зовсім спаралізована.

Фінансове слідство виявило, що португальське правительство має в обігу паперових грошей 100 разів більше, ніж вносить резерва золота.

Підчас коли податки зростає від початку війни о 30%, вилатки держави збільшили ся о 60%.

Генеральний страйк в Лісбоні закінчив ся.

ЛІСБОНА, 11. серпня. — Генеральний страйк в Лісбоні закінчив ся вчера після декларації правительства, що ціна на хліб буде зменшена.

Страйк був викликаний паперу днів тому назад на знак протесту проти підвищення ціни на хліб.

50,000 залізничників в Італії покарано за участь в страйку.

РИМ, 15. серпня. — Вчера видано декрет, яким покарано 50,000 залізничників, які брали участь в останнім генеральним страйку. Кара сягає від суспендованя з роботи на ріжкий протяз часу до безуслівного видаленя з роботи. На тих робітників, що брали участь в попередніх страйках, наложено найтяжші карі.

ДО ВІДОМА АМАТОРАМ І СПІВАКАМ В ВІННІПЕГУ.

Отсим повідомляють ся всі товариші і товаришки, котрі брали участь в представленні і співі, щоби зійшли ся в неділю, для 20-го серпня, о 8-ій годині вечером в Укр. Роб. Домі: Просити ся також товаришів і товаришок, щоби кликали з собою на сей мітінг і своїх знайомих, які є очолі до співи і представленя.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

По цілій Київській губернії випав добрий урожай збіжжя.

БЕРЛІН, 7. серпня. — Київський кореспондент часописи "Форвергс" доносить, що по всій Київській губернії зібрано вже з поля новий хліб. Урожай показав ся дійсно дуже добрим і се вплинуло сейчас на значне оживлене місцевої промисловости.

Селяни, які дотепер здержували ся з всіма закупками, очікуючи остаточного висладу жнив, почали тепер поитувати за потрібними в господарстві фабричними продуктами.

Подібні вісті надходять також з інших губерній України, в котрих збіжжя вже зібрано.

Німецький Червоний Хрест на Україні.

ХАРКІВ, 22. липня. — Між Центральним Допомоговим Комітетом при Всеукраїнській Центральним Виконавчим Комітетом та Німецьким Червоним Хрестом заключено угоду до точного веденя допомогової акції Німецьким Червоним Хрестом в навішених голодом областях України. Німецький Червоний Хрест заснував свою центрально в Харкові, з якої буде кермувати допомоговою акцією своїми власними представниками. Українське правительство достарнає безплатно транспортних середників і приміщеня на склади і взагалі покриває всі кошта, злучені з веденем тої акції.

Діяльність Німецького Червоного Хреста буде проявляти ся головню поборюванем пошесних недуг.

Убили комуністів.

ВІДЕНЬ, 9. липня. — На Бесарабії знайдено 5 трупи румунських комуністів, що були аматовані за комуністичну пропаганду. Гадають, що убійства доконала охоронна поліція.

Жите на Буковині невиносиме.

В дописі з Чернівців до "Землі і Волі" між иншим читаємо: "Жите на Буковині під важким ярмом румунських бояр невиносиме та прямо страшне. Над усім тяжить рука сигуранци, се є охрани. Румунізація іде скориим кроком та провідить ся безощадно. Румунізуєт ся школа, театр, всі уряди, а навіть суд. З черновецького магістрату усунено урядників, які не вміють румунської мови та заборонено приймати нерумунські поданя. Те саме зроблено в суді, а адвокатська палата — якої виділ розвязано і настановлено комісаря — як по селах на місце вийтів румунських комісарів, який наказав адвокатам зложити іспит з румунської мови або звинувити свої канцелярії."

РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛІКИ І ЛИТВА.

Литва, яка осягнула недавно признане де юре, навязала дипломатичні взаємини з радянськими республіками. Представником литовської республіки є Бадрушайтіс, котрий зараз по своєму приїзді в присутності представників комісаріату заграничних справ Ганецького і Бітнера передав свої повновасти предсидникови Калінінові, при чому виголосив таку промову:

"Литва веде далше боротьбу за свою незалежність. Висліди тоді боротьби залежні в значній мірі від того, як сильно держатиме молот у своїх руках Росія. Литовський уряд все відносив ся прихильно до радянських республік, бо сього вимагають інтереси. Литва мала кілька приятелів, та сьогордя не має їх крім радянських республік. Відокремлена в своїй боротьбі за незалежність, Литва вірить в радянський молот. Дивлю ся на справи очима політика, як сходять те, що посяли радянські республіки і як збере ті засяві радянський серці."

В Празі убито соціалістичного посла.

Для 8. липня вбито в Празі члена чеської соціалістичної партії посла Пшенічку. Причина убійства досі не висліджена.

РИГА, 28. липня. — Герард Б. Квартон, тутешний представник Злуч. Держав, вручив вчера лотиському прем'єр-урядові і безумовне легальне признане Америкою правительства Латвії.

В БОЯРСЬКІЙ РУМУНІ БУШУЄ ДАЛЬШЕ БІЛІЙ ТЕРОР.

Румуні убили 40 жидівських політичних в'язнів.

БУДАПЕШТ, 12. серпня. — Вчерашне донесенне до місцевої газети повідомляє, що румунські військові власті убили 40 Жидів, засуджених за ріжкі політичні провини, по мимо недавньої королівської амнестії.

В'язнів розстрілювано одного по другим підчас перевозування їх з в'язничних бараків в юдівських лісах до Кишинева, де вони мали бути доставлені і освободжені.

Румунські власті заборонили подавати якінебудь вісті про сю трагедію.

На інструкцію короля прем'єр зарядив слідство в справі згаданого убійства.

Білий терор в Бесарабії.

ОДЕСА, 7. липня. — Після відомостей з Бесарабії там триває далі білий терор: Пороу із комуністами переслідують і членів інших робітничих партій і професійних союзів.

Єдиним господарем Бесарабії є генерал Попович. Його увільнення з теперішньої посади домагають ся навіть буржуазні газети.

Убили комуністів.

ВІДЕНЬ, 9. липня. — На Бесарабії знайдено 5 трупи румунських комуністів, що були аматовані за комуністичну пропаганду. Гадають, що убійства доконала охоронна поліція.

Жите на Буковині невиносиме.

В дописі з Чернівців до "Землі і Волі" між иншим читаємо: "Жите на Буковині під важким ярмом румунських бояр невиносиме та прямо страшне. Над усім тяжить рука сигуранци, се є охрани. Румунізація іде скориим кроком та провідить ся безощадно. Румунізуєт ся школа, театр, всі уряди, а навіть суд. З черновецького магістрату усунено урядників, які не вміють румунської мови та заборонено приймати нерумунські поданя. Те саме зроблено в суді, а адвокатська палата — якої виділ розвязано і настановлено комісаря — як по селах на місце вийтів румунських комісарів, який наказав адвокатам зложити іспит з румунської мови або звинувити свої канцелярії."

Українська школа на Буковині під румунським ярмом.

Розпорядком шкільних румунських властей назначено останній речинець до здаваня іспиту з румунської мови як обовязкового предмету для учителів нерумунської народности — до кінця сього року. Проти учителів, які не здадуть сього іспиту, будуть заряджені відповідні кроки (втрата посади). На такі нечужані безправства дозволяють собі румунські найзидики, бож нечужана се річ, щоби за два роки навчили ся поправно чужої мови! ("Каменярці").

В Празі убито соціалістичного посла.

Для 8. липня вбито в Празі члена чеської соціалістичної партії посла Пшенічку. Причина убійства досі не висліджена.

3 КОНГРЕСУ РОСІЙСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІІ.

Конгрес одобрив становище сов. делегації в Гадзі.

МОСКВА, 8. серпня. — Конгресови Російської Комуністичної Партії, який тепер тут відбувається ся, приписують велику вагу. Конгрес має повзяти важні рішеня як відносно внутрішньої економічної політики, так і відносно заграничної політики Совітської Росії. Лев Каменев, предсидатель Московського Союзу, заявив у своїй привітній промові, що здоровле Леніна скоро поправляється ся і вже незадовго Ленін буде в стані сповняти свої урядові обовязки.

Карло Радек, який говорив про заграничну політику міжнародне положенне Росії, заявив, що в капіталістичних заграничних краях панує мильне переконане, що Росія без заграничної помічі не може обійти ся. Крім сього аліантські держави сумнівають ся, чи від Росії можна чогось доброго надіятися.

"Знаменитий урожай, — говорив далше Радек, — якого в сім році надіємо ся, допоможе стати Росії на сильні ноги. Економічні і інші причини змусять аліантські привернути в своїм часі зносини зі Совітською Росією.

Конгрес повни одобрив політику совітської делегації на конференції в Гадзі.

Член совітської делегації на конференції в Гадзі Сокольніков, який шойно повернув з Європи, представив точний образ руїни економічного господарства в краях Європи, Франція, Англія і другі краї, не виключаючи і Злучених Держав, є тепер заняті своїми власними клопотами і з тої причини не можуть інтересувати ся Росією. Згадуючи про атентати на жите політичних провідників Європи Ратенава, ген. Вилсона і Мілера, Сокольніков заявив, що Росія являєт ся нині одиноким безпечним місцем в Європі.

Лекції тов. ГУЦАЛЮКА.

Заходом Відділу Женщин-Робітниць при У.Р.Д. в Вінніпегу тов. Н. Гуцалюк виголосить в четвер 17. серпня в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу лекцію на тему "Розвиток революційного руху".

В п'ятницю 18. серпня тов. Гуцалюк виголосить лекцію на тему "Початки революційного руху в Росії" (продовжене).

Початок обох лекцій о годині 8.30 вечером.

Товариші! Відновляйте переплату на "Українські Робітничі Вісті".

ПІКНІК! - ТДЬМО ВСІ - ПІКНІК!

ЗАХОДОМ ВІННІПЕГСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІІ КАНАДИ

відбудеть ся

В НЕДІЛЮ, 20. СЕРПНЯ, В МОРС ПЛЕЙС (В ІСТ КИЛДОНАН)

Величавий ПІКНІК

Програма пікніку складає ся з розіграни гарних і вартісних річ, спортових забав з преміями, музики, при якій зможете потанцювати на СПЕЦІАЛЬНІЙ ПІДЛОЗІ, устроєній для танців і інших несподіванок.

Буфет під власним зарядом, в якій зможете дістати смачні перекуски і зимні напійки.

ТОЖ ТДЬМО ВСІ НА СЕЙ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК!

Як їхати? — Беріть стріткарю "Morse Place" і їдте аж до місця, звідки вона вертаєт ся назад, а там товариші покажуть вам місце пікніку. Ізда стріткарю коштує всего 5 центів.

УВАГА. В разі непогоди відбудеть ся в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан забава.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Створарише "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

В БОЗІ СПАСЕНЄ.

Генуя умерла, не лишивши по собі наслідків за винятком Рапальського договору. Лойд Джорджеві тяжко було признати ся до поразки і щоби замаскувати свою невдачу, зм'якшити вражені "публічної опінії", створив він Гагу. Се була остання гра, в яку ніхто не вірив, навіть сам Лойд Джордж. Однак Лойд Джордж сподівався, що може властє ся притягнути до Гаги правительство Злучених Держав. Если б Злучені Держави згодили ся бути взяти участь в Гагській конференції, вона мала б зовсім инший характер. Але вуйко Сем по ослачую впер ся лобом в свій американізм і рішив, що приємніше йому слухати кукурікане домашних сенаторських півнів, ніж милозвучну мелодію європейських дипломатичних солов'їв.

Гага вмерла спокійнішою смертю, чим Генуя. До неї не поїхали вже першокласні дипломати, а лише "люди будущности". Не надавали значення Гагзі і Радянські Республіки і до Гаги не поїхав ні Чічерін, ні Раковський. Гага як почалась, так і скінчилась. Кожного дня всі сподівались розбити Гагську конференцію і... розбила вона для всіх несподівано. В тім і головна заслуга Гаги. Коли телеграми принесли вістку, що російська делегация пропонує "м'якші" умови і многи "експерти" заявили, що є вже надія на порозуміння, то встав італійський делегат і "несподівано" пропонує експертам розіхатися до дому і всі "несподівано" прийняли пропозицію, спускалися і розіхалися... Ніхто й не запізнав.

Тимчасом економічна відбудова Європи жде свого вирішення. Уже навіть такі капіталістичні кружки як Френк А. Вандерліп починають співати середній Європі зауспокойну пісню. Після слів сего американського капіталіста Австрія, Угорщина і Болгарія знаходять ся на передодні руїни. Італією правлять фашисти... пард м'є, "Італія опинила ся в дуже критичнім положенні", а Німеччина стоїть над гробом.

Таку пісеньку співає Вандерліп. А вимовою всему Версальський договір, каже він.

На Близьким Сході також неспокійно. Войовничим Грекам дуже забало ся Константинополь. Невідомо тільки чи для себе, чи для Франції. Над Європою нависає грізне маревно нової війни. Се не є пусті фрази, се говорять самі вершители судби Європи.

"Будують ся о много страшніші машини, чим були минулої війни", сказав Лойд Джордж на обіді винахідних червоноків в Лондоні.

Безпорадну медицину радить Лойд Джордж проти сих "воєнних мікробів". Він звертає ся за рятунком до попів і каже:

"Чому будують ся машини? Для атаки на міста, для капліть, для нищення і палення безпомічних жінок і дітей. Приглядіться до того, що станеть ся. Если церкви в Європі і Злучених Державх допустять до сего, то нехай вони лише замкнуться свої двері".

Дуже плаху медицину вибрав Лойд Джордж проти "воєнних мікробів". А він, як один з тих, що створили в Версалю інкубатор для виплоджування сих мікробів, повинен винайти і дієсну медицину, щоби їх знищити.

Чому капіталісти не хотіли згодити ся з пропозиціями радянських представників в Генуї і Гагзі? Ще-б пак! Вони були-б згодні ся з ними, если-б Чічерін і Раковський також просили попів молитися за мир на землі. Але большевики зовсім в недипломатичний спосіб пропонує радикальне средство для знищення воєнних мікробів. Вони пропонує знищити інкубатор. І як скажені заверещали на сю большевицьку пропозицію французькі і бельгійські делегати. А Лойд Джордж тільки руками розвів.

І в результаті все спасеніє і надія в бозі. Дуже безпорадно обороняв Лойд Джордж, бо Пуанкаре каже, що властє бога обраничається ся Версальським договором, який признає "самовизначення націй". А що Німеччина не може того "самовизначення" черенести, то Пуанкаре рішив перебрести сей тягар на себе. Він рішив забрати в окупований чорноскіримі дікунами німецької території всі природні (він забрав би і надприродні), але вони є поза границями Версальського "самовизначення" богацтва в свої руки, як також і приватні маєтки. І для сего рішив вжити "воєнних мікробів". Одно що йому потрібно, се санкції Лойд Джорджа. В сій справі він вдає ся до Лондону і там диверсє за "дипломатичними сніданками" рїшаєт ся доля Німеччини.

Пуанкаре у відношенні до Німеччини настоєє на тактиці — "гачити й не пущати". А Лойд Джордж у відношенні до Німеччини грає ролю Лейби в Жидівні Вихреці: "вона повинна жити і за свій грїх каратя ся". А бельгійські дипломати, сидючи за сголом сих "дипломатичних сніданків" між Пуанкаре і Лойд Джорджом приспівують: де згода в антанті, там...

А "воєні мікроби" тимчасом плодять ся. В Польщі виплаває на сцену Корфанти; на Константинополь наступають Греки; в Австрії корони шїять ся на мірку, а не на шутку; Злучені Держави виснажують нові суми на винаходи і вироблюване трійнавих газів найбільшої сили; ангайське правительство будувє тисячи нових аеропланів "для охорони Лондону перед ворогом" і домагаєт ся від всіх держав звороту її довгів.

А ви оточки всіх релігій і церков мольтє ся. Если-ж ваш бог покажет ся безсиальним, то замкніть двері церков своїх.

Волдинець.

31 ЗІЗДУ НІМЕЦЬКИХ ПРОФСПІЛОК.

В Липську відбув ся в червні конгрес німецьких професійних союзів, які числять в своїх рядах около 8.000.000 членів. Є се найбільша робітничая організація в цілїм світі. Німецькі професійні союзи вдуть під проводом трох політичних напрямків: соціалістів більшовисти (шайдеманівців), незалежних соціалістів і комуністів.

Хоч конгрес німецьких професійних союзів писало ся вже свого часу в "У. Р. В." в кореспонденції з Берліна, однак ми хочемо сказати дещо про головніші ухвали сего конгресу.

Так само, як і в інших капіталістичних краях, більшість лідерів німецьких професійних союзів є угодливцями, які заявляють ся радикальними реформі професійних. Червоній Інтернаціонал Професійних союзів одним зі своїх головних завдань поставив, щоби професійні союзи у всіх краях прийняли індустріальну юніоніу систему.

Німецькі професійні союзи не намагаються до Московського Червоного Профінтерну, але до Амстердамського Інтернаціоналу Професійних союзів, якого він є головою підвалиною, а який в свою чергу є під проводом ІІ Інтернаціоналу.

Находячись під безпосереднім контролем сих жовтих Інтернаціоналів, як також під проводом не менше жовтих своїх домашних лідерів — шайдеманівців, конгрес німецьких професійних союзів в Липську перегорсував великою більшістю за системою індустріальною юніонізму.

Конгрес поручив ексекутиві виробити протягом найкоротшого часу практичний план для основного переведення професійних на індустріальну систему. В резолюції по сїм питанням говорить ся, що модерне індустріальне положення робить абсолютну необхідну переведення основного перегляду теперішньої системи професійних і злучення всіх великих споріднених індустріаль, таких як вуглевої, металургічної, графічної, транспортної, текстильної, різничої, лісової, шкіряної, споживчої в один великий індустріальний союз.

Цікаво, що не дивлячись на те, що резолюційна комісія від себе пропонує фахову юніоніу систему замість індустріальної, що ексекутива професійних союзів також стояла за фаховою системою, 465 делегатів, які репрезентували 4,854.125 робітників, проти 163-ох делегатів, які репрезентували 1,825.972 робітників, перегорсували за індустріальною юніоніу системою. Так німецькі робітники втерли носа своїм реакційним провідникам.

Присутні на тім конгресі представники братних організацій з різних країв, в тім числі і Англії заявили, що ціла Європа дивить ся як Німеччина, з найбільшою федерацією професійних союзів, йде по шляху інтересу робітництва.

В дійсності Німеччина, не дивлячись на свої чотирохлітні революційні змагання зуміла затримати в цілости свій професійно-робітничий рух, не допустити до подвійного юніонізму. В рядах Генеральної Федерації Вільних Професійних Союзів Німеччини однакво стоять і борять ся за верховодство соціалісти більшовисти (шайдеманівці), незалежні і комуністи. Радикальні елементи не відраивають від генеральної федерації тих союзів, які знаходять ся під їх впливом. І тому на конгресі в Липську однакво лунали з трибуни промови шайдеманівця Брая, незалежниця Дісмана і комуніста Вальхера.

І завдяки тому, що комуністи стоять в рядах федерації, не дивлячись на її реакційну більшість, вони все таки провели на конгресі своїх 90 делегатів. Сі делегати мали на конгресі нагоду представити робітникам перевагу індустріальної юніоніу системи над фаховою і в результаті делегати-перед лицєм опозиції своїх лідерів вирішили се питання так, як воно є поставлено на порядок дня Червонім Профінтерном.

Такі позитивні наслідки присутності комуністів внутрі професійних організацій.

ЩЕ ПРО БРЕХНІ І СПЛЕТНІ ЧОРНОСОТЕНЦІВ.

Ми вже нераз вказували, як то українські чорносотенці газети в Канаді і Злучених Державх, а особливо вінніпегський "Український Голос", воюють проти українських робітників і взагалі проти робітничого руху найборнійшими брехнями та нечунуваними сплетнями, а на річєві аргументи проти своїх політичних противників вони ніколи не забувають ся, бо їх не мають де взяти. Ми вже вбули ся з тими бандитськими газетарськими випадами української чорної сотні і на нас вони не роблять великого вражіння. Однак коли-б про всі ті річи, які викликають українські чорносотенці газети, довадас ся якийсь чоловік, що стоїть від всего того осторонь, він не міг би увірити собі, як можуть люди стати до такої міри, скажемо по просто, худобою і поважити ся виписувати в живі очі такі найчорнійші брехні, такі нечунувані і невідані нігде підлі наклепи. Він остовпів би на вид всего того, чим пописуєт ся українська чорна сотня в Канаді і Злучених Державх.

Ось візьмім загадане вже раз нами навів хуліганське напис ідіотсько-хуліганське в котрім будь числі "Українського Голосу". Візьмім число "Укр. Голосу" ще з передминувшого тижня (з 2. серпня). І що там читаємо? Послухайте:

"Во время оно і во дни оны кинули собі УРВісти з Українського Голосу, що нагадував своїм читачам, аби платили передплату. Кинули й дорікали: Буржуазна шматка вимовіє ся о передплату, бо самі люди платили за ню не хочуть."

Та що то отес ми тепер чуємо? Хтось сумно плаче, риде: Дайте, не мінайте, з негайною допомогою поспішайте, бо в нас "букально без цента в касі".

Хто се таку жалібно пісеньку зівів? Певно знов якась буржуазна шматка. Пізнали ся на ній люди, що бреше, тай не хочуть платити.

Се Українські Робітничі Вісти помочі для себе багачуть. Корова забула, як телеграм була.

УРВісти вивадали за нечестя для Українського Голосу пригадувати читачам, що за газету треба платити.

Але як притисла їх біда, то не вважають собі за нечестя навіть жєбрати. Така то гнучка є в комуністичній мораль. Жєбранина є в них більше почесно, чим приймає заслуженої заплати. Як дістанеш щє в когось за ніщо, то по думі комуністів, се устє, а як відстанеш в когось те, що тобі правно належить ся за виконанє якоїсь роботи, або зробленє якоїсь услуги, то се ганьба.

Комуністам тільки жити в краю дармоїдів. УРВісти багачуть помочі, бо "букально не мають ані цента в касі". Але значує а хваля, в яку УРВісти піднесли своє жалібно "Дайте, не мінайте!"

Недавно обігла пресу в Європі вістка, що російське совітське правительство спинало виплачуване пособій своїм пропагандовим шматкам.

Втаємничені вже давно про се оповідали, що совітське правительство удержує в Злучених Державх та Канаді споре нисло таких пропагандових шмат.

Признаємо ся, що у нас було кріпке підозрінє, що до тих шмат належить і УРВісти.

Що ж маємо нині подумати, коли УРВісти ажраз тепер підносять своє сумне "Дайте, не мінайте!"

Ми не є такі, аби тішити ся з чужого нещастя. З якої там причини не опинили ся УРВісти без цента в касі, то все таки се нас не тішить. Нехай буде, що урвали ся ім пособія з Москви. Але ж ми знаємо, скільки Москва зрабувала з України. Краще, щоби свої дістали дещо зі зрабуваного, чим маєт те все лишити ся при Срузлах."

Ми умисно навели такий довгий уступ з "Укр. Голосу", хоч він і забрав так багато дорогого місця в нашій газеті, щоби показати в повній наготі все підміоту і брехливість "Укр. Голосу".

А тимчасом справа, про котру "Укр. Голос" згадує повисше, мала ся в дійсності так.

Літом минувшого року, десь саме в ту пору, що і ми тепер, "Українські Робітничі Вісти" звернулись буци з покликом до читачів о фінансовою поміч. Ше не вспів той поклик появиться в "Укр. Роб. Вістях", як "Укр. Голос" зараз написав: "Як бачимо з "Укр. Роб. Вістей", то большевики голодні не лише над Волагом, але і над Ред ривером". (Саме тоді розпочалась була кампанія в користь голодуючих в Совітській Росії і "У. Г." при-

ти тої кампанії в хуліганський спосіб виступив.) І при тій нагоді понаписував тоді "Укр. Голос" ріжних брехонь та нисенітниць, в роді висше наведеної писанини з "У. Г."

Коли появила ся в "Укр. Голосі" такий пашквіль на адресу "Українських Робітничих Вістей" з приводу їх заклїку до читачів в справі несеня поїчоті, тоді "Укр. Роб. Вісти" помістили особну статю, в якій подробице вказали, як то "Укр. Голос" через більше як рік стало звертат ся в кождім числі до своїх читачів о поміч, що власне свідчило про те, що читачі тої газети її не підтримують. В згаданій статі було вказано, в якій оригінальній, нераз прямо дурацькій спосіб звертав ся "Укр. Голос" до своїх читачів за помочію, однак все те було надаремне.

Признаємо ся, що ми ніколи не хотіли висувати проти "Укр. Голосу" того, що він в кождім числі на першій сторони в двацькій спосіб ляментував за грїшми; написали ми однак статю в сій справі лише тому, що "У. Г." сам нас зачєвив, почавши в ідіотський спосіб кптити з "У. Р. В.", що вони просять читачів о поміч. Ми хотіли й відповіди "У. Г." вказати, що не ми ляментуємо завсїгда за помочію, а "Укр. Голос" — отже він повинен був вкєжати настільки клепок в голові, щоби в такий справі зовсім мєжати, бо се проти него самого зверненє.

Тут додамо й те, що зараз по згаданій статі в "У. Р. В.", "У. Г." хоч сам зачєвив "У. Р. В.", почав з плачем звертатися до своїх читачів, щє орган московських большевиків в Канаді в українській мові радїє з прикрого положення "У. Г." і тому треба йому помагати, а на самі "У. Р. В." натякав, що вони беруть московські рублі, бо не звертають ся як "У. Г." до своїх читачів за помочію. Таке-лянав "У. Г." зараз в тиждень після того, як написав був, що большевики голодні і над Ред ривером і сміяв ся з "У. Р. В.", що просять в читачів поміч.

Така злодійська "льоґіка" в чорносотенців з "У. Г.", так потрафить писати одного тижня одне, а другогє тижня зовсім противне "У. Г."

Та минув рік, прийшло знов літо, коло "Укр. Роб. Вістей" (які не поживали ся підчас виборів, як "Укр. Голос") стало тяжко і вони старим звичаєм звернули ся до своїх читачів робітників, щоби поспішли з помочію своєї газети, бо в їх касі нема буквально ані цента. І ось врадував ся сям більше як Петлюрою і Пилсудським редактор "У. Г." і давай смарувати своє ідіотсько-хуліганське "мимоходом" на адресу "У.Р.В." Вітїшув ся мізерний на здоровішшє думку хуліган з "У. Г.", що знайшов "аргумент" проти "У. Р. В." і чомуж би ним не поважувати. Тільки що вся баграница "У. Г." звертаєт ся якраз проти него самого і доказує його власні брехні і його власну глупоту.

Бо каже "У. Г.", що "У. Р. В." свогє часу кинули з него, що він звертав ся до своїх читачів за помочію, — а тимчасом се було ажраз у відповід "У. Г.", який кпив першій з "У. Р. В." і тоді, коли він сам звертав ся-стало більше як через рік до своїх читачів о поміч і то в нечунуваний нігде спосіб.

Бо стрїяє "У. Г." за плота, що недавно стримано якісь "пособія" для большевицьких газет, отже певно і для "У.Р.В." і тому вони звертають ся тепер за помочію до своїх читачів, — а тимчасом "У. Р. В." звертають ся до своїх читачів за помочію не лише сего року, але вони звертали ся за сєю помочію до своїх читачів і минувшого року, і передминувшого року, і взагалі від коли вони виходять, що "Укр. Робітничі Вісти" видають ся лише за грїші своїх читачів. А коли перед "У. Р. В." виходив в Вінніпегу "Робочий Народ", то й він опирав ся також лише на своїх читачах робітниках, а помімо того виходив же був також два рази на тиждень. А коли існував "Робочий Народ", то російського совітського правительства, яке після "У. Г." мало би роздавати комусь пособія, не було ще навіть на світі. І взагалі кожда дієсна робітничая газета в світі, в якій би вона не була мови, видаєт ся лише за грїші своїх читачів робітників. А робітничая преса в цілїм світі також істнує вже довгі роки, в той час як російське совітське правительство істнує шойно лятій рік.

Бо "У. Г." каже, що жєбранина є в комуністів "більше почесно, чим приймає заслуженої заплати", — а тимчасом те, що називає "У. Г." жєбраниною, складають українські робітники в формі пресового фонду для своєї газети, а те, що "У. Г." називає "приниманєм заслуженої заплати", яка "правно належить ся за виконанє якоїсь роботи, або зробленє якоїсь услуги", се грубі гроші, які "Укр. Голос" отримує від капіталістичних партій за поміщуване їхніх оголошень підчас виборів, що виплаває й на напрім самої газети. Поміч українських робітників, які утримують свою газету при житю, "У. Г." називає "жєбраниною", а купованє ангайськими капіталістичними партіями української газети підчас виборів, які таким робом також тримають при житю ту газету, "У. Г." називає "приниманєм заслуженої заплати". Так розумує українська "патріотична" газета.

Ми не можемо назвати "приниманєм заслуженої заплати" передплат на "У. Г.", бо знаємо, що коли "У. Г." звертав ся був до читачів, щоби відновляли передплату, то одного тижня зовсім був не вийшов на час, а покидь до передплатників ніколи не сходив з першої сторони "У. Г." За те ми маємо повне право уважати називанє "У. Г." "приниманєм заслуженої заплати" те саме, що й "У. Г." дістає від капіталістичних партій підчас виборів, бо підчас і після недавних виборів "У. Г." ні словечком не згадує про відновленє передплати, хоч перед тим з його першої сторони такий поклик не сходив ні одного тижня. Ми віримо, що "У. Г." уважає "приниманєм заслуженої заплати" те саме, що й ми уважаємо і наших слів не заперечить.

Ось такі то пособія не від російського совітського правительства, але від канадійських капіталістичних партій держать при житю "У. Г.". Кождий, хто має очі, виразно се бачить.

Так то виходить "У. Г." на своїх брехнях і наклепах на адресу "У. Р. В.", коли заставити нас заговорити про него, як то він продаєт ся капіталістам і завдяки тому істнує на білім світі і в той сам час стрїяє ще за плота про "пособія" для когось иншого.

НА МИНУВШІ ТЕМИ.

Маємо вже в Манітобі нове правительство. Ше й не яке-будь, а фармерське.

Зібрани ся фармерські послї після виборів, розглянули ся один по другому і... "ти Іване до гралий, а ти Гануцько до гусий", і міністрів так таки й нема з кого вибрати.

Подумали і рішили професора зробити фармерським премієром, адвоката фармерським генеральним прокуратором, конструктора фармерським ("не нашим") міністром праці, на одним виборчим мітінгу фармерським міністром фінансів, а власника двох тисяч акрів землі міністром різниці.

Назвали се "фармерським правительством".

"Ох, як тільки на рибу свиною зирну, зараз Прїську спомину".

Чув я десь таке в цирку... кльови говорив. Кажуть, що павци говорять болючу правду. Тепер і я вірю. Бо тільки глянув на нове "фармерське правительство", як сейчас же і манітобські вибори пригадав.

На однім виборчим мітінгу на фармах прийшло ся зустрітись з ескадрою патр-рїотів, які робили проти т. Колясника. Був там і адвокат, і при-

чер-редактор, і грейн-дієр, і клєрк і ще инші.

— Ми є проти адвокатів, — сказав хтось з присутних, — бо коли є адвокати, то значить, що є і злодії.

— Ага, бачите люди добрі — заверещав у відповід адвокат, вимахуючи руками. — Большевики проти інтелігенції, вони проти докторів, проти учителяів...

Отак завсїгда з тими "патріотами". Ти ми про индикі, а вони тобі про кури дикі.

Робітники не є проти учителяів, лише проти грамофонів. Що не накрутили тих учителяів в школі, то докрутили буржуазні політикері і совають за собою по фармах підчас виборів цілими гуртами, щоби плєскали їх бесідникам підчас промови.

За те коли дана партія прийдє до властї, то дозволить їм учителяів "за пермітом".

Отже ми не є проти учителяів, лише проти таких грамофонів.

Хто кого перебрехав?

Много брехонь прийшло ся нам бачити за послїдних кількох років, але дві з них особливо характеристичні, навіть для чорної сотні.

Ось вони.

В 1920 році велась в Злучених Державх і Канаді кампанія за медичною помочію Совітській Росії. Анархисти, щоби підірвати сю кампанію, вдрукували і почали ширити дєточки, в котрих доказували, що Рустам Бєк зужив на свої черевники за 40 тисяч доларів шварцу.

Російська врангільська газета в Парижі "Общєє Дєло" з тих 40 тисяч доларів зробила 40 мільйон доларів.

Се було два роки тому назад.

Тепер збираєт ся в Злуч. Державх і Канаді поміч голодуючим Сов. Росії і України. Чорна сотня праює аж прїє, щоби пошкодити сій кампанії, і нічого, нещасна, не може придумати. Аж нарешті — шастє!

Абрагам Каган, редактор юлєвського жидівського "Форвертса", з "любови" до большевиків (всі Жиди "люблять" большевиків) пустив брехню, що Прїєтєл Сов. Росії вислав голодуючим поживи за \$200.000, в той час як зібрали грошій \$411.000.

Українська чорна сотня аж підскочила з радости. Нарешті то бог її післав хоч одного доброго Жидя.

Але \$200.000 для української чорної сотні все таки багатого. І вона не довго думаючи відкидає два зєра і робить \$2.000.

Отже коли редактор "Форвертса" збрєхав двоє, то редактори "Свободи" і "Українського Голосу" збрєхали кругленько в сто разів вже пісая "Форвертса".

Оттак то, брешуть "наші". Жидам до них дєлає.

Дєхто дивуєт ся, що заставило прєсвітєрїнського попа Івєла Крата виступити з такою підлою брехнею, а ше підлійшими доносами на українських робітників в Канаді.

Доларики заставили.

"Ми плануємо отворити школи і поборювати бє червоних, як би ми мали гроші!" — каже Крат газеті "Глоб".

Отже все тут яєне. В парафії членєв нема. Грошій треба. І як їх дістати?

Дуже просто: треба сказати, що "большевики майже здобули контролю між пів мільоном Українців в Канаді".

А відтак — "ми поборювали бє червоних, як би ми мали гроші".

Отже треба було зробити пів мільона Українців большевиками, а тоді через буржуазну газету попросити в правительства грошій на їх поборюванє.

За гроші, як то кажуть, і марї рідну продаєт.

Мусій.

Поїздка посла Морачевского до Америки.

"Narzdzi" доносить, що до Америки вибираєт ся посол А. Морачевскі. Мав він виїхати туди 1. серпня с. р. Поїздка єя стоїть в звязі з надходячими виборами.

ОБМАН ДЕМОКРАТІЙ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей")

(Докінчене.)

І реакція дальше гуляла. Приготовляла грунт для монархії. Організації самоохорони святкували історичні дні, воєнні товариства святкували німецькі воєнні перемоги. А разом з тим плавала кров робітників. Недавно тому єще в Кенігсбергу жертвою торжества, на якому був і Гінденбург впало кілька десятків робітників.

На червень приготовляла реакція пуч для реституції монархії. Тимчасом замордовано Ратенау.

Повстав великий переполох. Фанцлер Вірт, типовий дрібно-буржуазний політик, в який голосив остру промову, в який напитував сей поступок націоналістів та відкидав ся до робітників, щоб вони боронили республіку. Демократи, партія торговельного капіталу і центр, партія, що обіймає католицькі всі суспільні верстви урочисто присягали боронити республіку. Робітництво, то робітничий фронт, котрому уряд Вірта відібрав майже всі здобутки революції, котрого товариші гинуть від 1918 р. в тюрмах пізнали як звичайно небезпечку. Але буржуазія? Її не розходило ся і не розходить ся о республіку, її розходить ся о утрату цієї позиції в світовій політиці, яку для неї здобув Ратенау.

І наша партія зашилася своїм різними, котрі її ділили від других робітничих партій, за була про саботаж берлінської конференції шайдеманівцями, та заявила свою волю брати участь разом з другими партіями в обороні перед реакцією. Но вона виставила жадану, що всі ухвали робітничих партій мають бути дійсно переведені та коли сей уряд не буде спосібним їх перевести, тоді має робітничий уряд обняти владу і їх перевести.

Тимчасом профспілки з шайдеманівцями як і ранше опиралися акцію мас і ограничалися на балаканинах в парламенті. Буржуазні партії перелякали впливу мас а реакції фінансовими спекуляціями хотіла довести до упадку республіку. Робітники без огляду на свою партію приналежність домагалися перевести ухвал робітничих організацій і профспілок, не існує єдиного фронту робітників а лише єдиного фронту прово-

дирів. І тому то комуністи, бачучи, що з тої акції не вийде нічого корисного для пролетаріату, усунулися з спільних нарад, та вирішили свою акцію вести окремо. Виявилось наново, що шайдеманівцям більше залежить на коаліції з центром і демократами, як на клясовій боротьбі, виявилось теж знова, що парламентарна балаканина лежить лише в інтересі буржуазії, котра тимчасом скріплює свої позиції проти пролетаріату. Шайдеманівці зовсім не журились робітничою кровю, яку проливали при демонстраціях націоналістичні бандити, їх не журить і се, що центр і демократи змагаються з утворити єдиного буржуазний фронт проти робітників, вони не зважають на се, що їх власні партійні товариші осуджують їх зрадницьку, коаліційну політику та домагають ся утворення єдиного робітничого фронту з всіх робітничих партій.

Мало сього, що доси не здійснено жадної ухвали робітничих організацій, що не прогноно єще монархістичних урядників, що толеруєть ся отверже попіране реакції Баварією, сам закон, котрий мав бути законом для охорони республіки замінюють при помочі шайдеманівців на закон проти комуністів. І се все не мало на становище незалежних соціальних демократів ніякого впливу. В сій партії вже давно, як ми вже не раз згадували, були дві течії. Побідила течія Гільфердинга — Каутського, котра стреміла до злиття з шайдеманівцями. На разі се єще не цілковите злите, на разі прибрано скромну назву "спільнота соціалістичних партій". Єще незалежним вистидно сього, бо загальною звісно, що сей крок спонукали голівно амбіції Гільфердинга і Брайтшайда, що конче хотіли засідати в раді міністрів, і яких серце давно тягнуло вже до Стінса. Очевидно сей крок незалежних суперечить їхній партійній програмі, суперечить і настроєви мас. Про се свідчить наступний партійний зїзд. Злине незалежних з шайдеманівцями матиме великий вплив на саму партію незалежних, як теж і на робітничий рух. Безперечно по цілковитому злиттю велика частина її членів перейде в ряди нашої партії і вплив нашої партії в профспілках сильно зросте. З другої знова сторони

В СПРАВІ ДОПОМОГИ "УКР. РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ"

На поклик т. Лобая складалося на прес. фонд "Укр. Роб. Вістей" п'ять доларів, і заравом хочу начеркнути декілька уривків робітничим товариствам, кружкам і поодиноким читачам одинокі робітничі часописи в Канаді.

В такій критичній момент як сей, коли часопис знаходиться в потребі негайної помочі, є пожадана скоро допомога в формі складання поодиноким суми гроша свідомими робітниками, бо інакше часопис потерпілаб. Однак, чи не вразить се негодного, хочби свідомого і щирою товариша? Ану-ж у нього не має й найменшої суми для негайної помочі, з причини безробіття, чи інших причин, яких в кожного робітника завсіди є повно. А часописи помочи потребують зарав.

По цій Канаді під сю пору існує багато більших і менших товариств, драматичних кружків і інших організацій. Вони, як організації, повинні взяти на себе обовязок підмагати свою часопис і не допустити до критичного стану, де часопис є змушена просити помочи у поодиноким товаришів. Если ти організації не зрозуміють своєї задачі і остануть байдужими зглядом своєї часописі, то "У. Р. В." прийдець ся що пару місяців бути в критичній положенню.

Робітничі організації, будь вона політичний відділом, пролетаріат чи драматичним кружком, є одиноким, як може в сій справі помочи. Треба планувати і устроювати добре підготовлені підприємства, як вистави, балі, пієкни, розігравки і т. п., і не лише деколи, але при кожній нагоді. Гуртом, в товаристві, легше попрацювати в користь часописі, чим одиначем складати час від часу (і то дуже часто)

сеї факт виявив, що не можна зупинити хитався між двома течіями.

В робітничому рухові можливі лише два групування: або компроміс з другими неробітничими партіями, значить проти робітників, або ніякий компроміс з неробітничими партіями, і тоді робітничий фронт. Незалежні вибрали компроміс з неробітничими партіями, значить стали в ряди противників робітників. Словом К. П. Н. осталося одиноким робітничим партією.

І. Сокира.
Берлін-Далем, в липні 1922 р.

певні суми на її підтриманню. Припустім, що в цій Канаді є лише двадцять просвітно-драматичних робітничих товариств (хоч їх є далеко більше). Кожде таке товариство може дуже легко устроїти що місяця одно підприємство, прим. пієкни чи бал в літі, а представлене чи концерт в осені і зимі. Підприємство підготувати так, аби було що найменше 50 дол. приходу. І от, двадцять таких товариств еслиб регулярно насилали по 25 дол. місячно, то булаб для часописі округа поміч в сумі п'ятсот доларів на місяць, що разом з друкарськими приходами, передплатами і т. п. майже забезпечилоб часопис під зглядом фінансовим, і тоді не булоб потреби відзивати ся так часто о поміч. Треба лише аби такі товариства поставили собі ту ціль за обовязок, зробили її точкою статута. Справа зовсім не трудна до виконання, треба лише робити все планоно і регулярно.

Хто не ознакошений близько з видавничим часописом, а робітничий часопис є окрема, тому певно буде не зрозуміло, чому так багато гроша потрібні на видаване часописі. Таким товаришам я хочу дати деякі приміри, після яких вони зможуть сами пояснити собі се питане.

Робітничі часописи має за ціль не "бізнес", а освідлюванне широким мас робітничества. Для сього треба відкинути всяку думку про заповнюване сторінок часописі платними оголошеннями, як се роблять безпринципальні і безідейні часописи, а увесь великий розмір газети заповнювати освідлюючим і інформуючим матеріалом. Крім того робітничі видавничі мусти, в виду повсякчасного по ступу у світі, збирати обширний матеріал в книжки і брошури і дати їх по приступній ціні широким масам, бо без того всяке освідлюванне неможливе. І тут власне робітничі видавничі завсіди знаходять ся в прикрім фінансовім положенню. Видане хочби лиш 32-сторінкової брошури коштує приблизно \$300 за 5 тисяч примірників. Ті брошури розходять ся так повно, що заки одні розійдуть ся, то вже є других п'ять до шість видань готови до розповсюдження. А за все треба платити готівкою. Робітники заняті в друкарні не можуть в інших місяцях заробити на жи-

те, а і так вони збирають платню від 25 до 40 процент меншу чим в інших друкарських машин коштує завжди більшу або меншу суму готівкою, а папір то таки треба платити по відібранню.

І тому власне є обовязком кожного читача "У.Р.В." перше — поширювати поміж робітниками і фермерами саму часопис, а відтак поширювати всі книжки і брошури видані "У.Р.В." і тим самим видавничтво буде мати часті приходи як з передплати так з розпродажі книжок. Кождий передплатник і читач "У.Р.В." повинен того не забути, і при всякій нагоді, будь в фабриці, майні, на полі чи в лісі, чи на фермі, збирати передплату і розповсюджувати книжки видані "У.Р.В." і се буде дуже велика поміч. В цій Канаді (і Америці) не має чистішею редакцією і друкованою часописі як "Укр. Роб. Вісти", а книжки є завсіди популярні і по найнижшій ціні, аби-були доступнішими для всякого робітника. Таким образом, товариші робітники, ви зробите два великих діла — поможете видавничтву матеріально, а для себе зеднаєте все нових товаришів, освідлите все більше число робітників і фермерів і тим самим відстанете поміч в гріткій клясовій борбі.

Хочу єще раз підчеркнути те, що сказано вище вклученню до просвітних та драматичних товариств і кружків. Самий факт, що такі товариства є просвітними повинні заставити їх дбати про своє робітничі видавничтво, бо-ж се є власне є найлуччий спосіб ширення просвіти між укр. робітництвом в Канаді. А повішій діло як слід, ледви чи булаб потреба видавничтву звертати ся за помічю, як се робились дотепер, а крім того видавничтво моглоб провадити свою роботу більш планоно і успішнійше, будучи забезпеченим в матеріальній підмозі.

Можливо, що не кожде товариство моглоб завсіди на час достарити потрібну суму. Зате інші, більш товариства моглиб достарити більше і кільце кінців переписна сума булаб все осягнена.

В сій справі повинні взяти голос самі робітничі товариства, котрі далеко краще знають своє положення чим я, і вони з досвіду можуть обчислити яку суму їм можливо булоб

призначити місячно на сядціль. По моїй думці се є обовязком кожного робітничого товариства, і я не бачу причини чому такі товариства зобов'язані з клясово-свідомих робітників і робітниць мали-б відказатись від такої плянової підпомоги робітничому видавничтву. Поміч директною матеріальною помічю видавничтву, булаб єще друга не менша поміч, іменно, що підчас устроювання товариствам

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "У. Р. ВІСТЯМ"

Вінніпег, Ман.

Складаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" \$5.00 і кличу зложити по \$5.00 слідуєчих товаришів:

В Вінніпегу: Петра Угрюнка і П. Шафранського.

В Форт Вільям, Онт.: А. Дзьолю.

М. Німилевич.

Келгари, Алта.

На поклик тов. Д. Лобая сповніваю свій обовязок і складаю \$5.00 на нашу робітничу часопис "У.Р.В.", як рівно покляю до зложеня такої самої суми слідуєчих товаришів:

В Лангдом, Алта.: І. Полівчака, П. Романовича, П. Мостового, С. Фенюка.

В Кроуфут, Алта.: Р. Назіркевича і М. Зінкевича.

В Белью, Алта.: П. Рощка і І. Стефанца.

В Летбридж, Алта.: І. Гаврилюка і М. Жовтяка.

К. Дзвизінський.

Келгари, Алта.:

На поклик т. Д. Лобая з Вінніпегу я позичаю собі \$5.00 і засілаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей", як також викликаю слідуєчих товаришів і товаришок до зложеня такої самої суми і вірю, що всі мною викликані товариші і товаришки поспішать негайно з помічю одинокій робітничій часописі в Канаді:

В Келгари, Алта.: І. Курика, Ю. Басюка, Я. Сякалюка, Г. Бузака, Г. Кізему, В. Гуцуляка; товаришок М. Фодчук, М. Козловську, П. Грегорику.

В Летбридж, Алта.: В. Несторука, Г. Михайловського, І. Шлемка, Д. Кейвана.

В Тейбор, Алта.: братів Берладів, І. Лупула, І. Бойду, П. Кізему, Н. Дмитрука.

В Колмен, Алта.: Т. Гушула і жєну.

відприємств булаб гарна нагода розповсюджувати і поширювати "У. Р. Вісти", "Голос Праці" і взагалі усі видані "Укр. Роб. Вістей".

Дію за робітничими товариствами в Канаді. А покищо я надіюсь, що товариші відзивуть ся на сей поклик о поміч як слід, і забезпечать матеріально "Укр. Роб. Вісти", поки щонебудь певнішого в виді регулярної підмоги увійде в жите.

І. О. Зелея.

В Глэкст, Алта.: П. Кузика, Д. Івасюка.

В Дромгелер, Алта.: А. Войтишиного, П. Гуту, Н. Харака, В. Тимоша, М. Гикавого, А. Петровського.

В Вегревія, Алта.: П. Несторука.

В Венкувер, Б. К.: М. Даниша, І. Дзьолю.

В Гамтрам, Міч.: О. Мурмилюка.

Я. Мойсюк.

Ватерлю, Онт.

На зазив т. Н. Гуцуляка, що би поспішити на поміч нашій робітничій часописі "У.Р.В." я складаю \$5.00 і закликаю зложити таку суму слідуєчих товаришів:

В Гемілтон, Онт.: В. Маура.

В Торонто, Онт.: М. Гануська і П. Федоркова.

В Едмонтон, Алта.: С. Галана.

В Кіченер, Онт.: М. Криська (великого) і П. Бойчука.

Товариші! Зрозуміймо критичне положення нашого сторожа "У.Р.В." і поспішим йому з помічюю а тим сповнімо наш пролетарський обовязок. Зваваю всі робітничі організації, що би в сій двох місяцях замовляли літературу з "У.Р.В." і сям подвійно поможеть ся робітничій справі — поширять ся між робітничтвом свідомість і поможеть ся матеріально "У.Р.В."

З тов. привітом,

С. Бабій.

Мус Джо, Саск.

На поклик т. О. Осадчука складаю на пресовий фонд "У.Р.В." \$5.00 і зваваю також, що би зложили по \$5.00 слідуєчих товаришів:

В Саскатун, Саск.: С. Галана.

В Редкліф, Алта.: Н. Вовк і Н. Петрек.

В Ексені, Саск.: Н. Дерпак і Н. Малюфій.

В Мус Джо: Г. Боква, І. Козменка, Т. Мартинюк, Б. Сміт, Н. Басараба і В. Москалик.

З тов. привітом,

І. Гулей.

Форт Вільям, Онт.

На заклик т. М. Поповича складаю на поміч "Укр. Роб. Вістей" \$5.00 і закликаю зложити таку суму слідуєчих товаришів:

В Дромгелер, Алта.: Петра С. Гуту і Онуфрія Гикавого.

В Форт Вільям, Онт.: Стефана Котика, М. Цуйія і І. Нікола.

М. Нагорняк.

Вінніпег, Ман.

Складаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" \$5.00 і закликаю зложити таку суму слідуєчих товаришів:

В Кері, Ман.: Васія Волошина.

В Вінніпегу: О. Будника.

Василь Панчук.

Лесліва, Алта.

Розуміючи критичне положення нашої часописі "У.Р.В.", посилаю від себе \$2.00 на пресовий фонд, а також закликаю до зложеня такої суми слідуєчих товаришів:

В Вінніпегу: Г. Злотого, М. Злотого, С. Вуса.

В Бірлс Гил, Ман.: В. Бурного і М. Школового.

В Едмонтон, Алта.: Р. Тимчука.

П. Семенчук.

(Дальше буде.)

ЕКОНОМІЧНО-ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОЛТАРСЬКОЇ ДИКТАТУРИ.

Переклад П. Христюка.

(Продовжене.)

Вивласнене землі в Угорщині було переведене незрівняно ліше та доцільнійше з економічного боку ніж то сталося в Росії. В Росії власниво не було переведено жадного вивласнення земельної послісти. Селяни просто поділяли землю між собою, а будинки та інвентар понижали та пограбували. Се було зовсім не вивласнене, а лише революційний розподіл. Шкідливі наслідки його влучно зясував Ленін в своїм слові: "Боротьба за хліб". В Угорщині вивласнене великої земельної послісти відбулося без розподілу її, без знищення і розграбованя майна та інвентару у вивласнених господарствах, без перерви в продукції.

Се є зовсім не заслуга угорського радянського урядового апарату, а лише наслідок тих цілком ріжних історичних умов, в яких відбувалося вивласнене. В Росії селяни — і саме під проводом заможнійших елементів — брали активну участь в революції. Се потягло за собою і відповідне вирішене земельної справи. Селяни поділяли землю і розгляли інвентар, при чому більшу частину захопили собі не біднійші, навпаки — заможнійші селяни. В Угорщині власне не було правдивої пролетарської революції. Влада перейшла до рук пролетаріату без боротьби, так би сказали легально. На селянських степах взагалі був лише дуже мізерний революційний рух, але за те не було також і оружного опору. Через се юридичне вивласнене могло відбутись без жадних перешкод і могли бути збережені великі господарства. В Росії лише пізнійше почали стремити до організації великих державних сільських господарств, а саме з осені 1918 року, коли радянське правительство почало звертати ся більшу увагу на організацію великих господарств в формі радянських та кооперативних господарств і земельних комун. Не зважаючи

на спір селянства, сї нові форми виявили здатність до розвитку. На початку лютого 1919 р. існувало вже 1510 кооперативних та комуністичних сільських господарств, а в кінці липня того-ж року було вже їх більше 5.000. А площю землі до 2 мільонів десятин.

Ми підкреслюємо слово юридично, бо треба отверто признати, що в більшости випадків вивласнене було переведено лише юридично, соціально-ж часто було внесено так мало зміни в фактичні відносини, що сільське населення часто зовсім не мало ясного розуміння про вивласнене.

Яким же чином відбулося вивласнене? Щоб не зашкодити живням, в більшости випадків було залишено старих урядників в маєтках на їх посадах. Вони керували господарством далі так само як робили те й раніш, з тою лише відмінюю, що від тепер на рахунок держави. В багатьох випадках, де землевласник був одночасно і управліючим господарством, залишав ся він і дади, як урядовець маєтку, керувати своїм вже вивласненим господарством. Се точнісінько той самий спосіб, який було застосовано в сій час в Росії при вивласненю великих промислових підприємств. Але в той час як в Росії зараз же почали працювати у вивласнених підприємствах фабрично-заводські робітничі ради і перовити фактичну робітничу контролю, в Угорщині проголошена організація рад сільсько-господарських робітників у вивласнених поміщицьких маєтках залишалась в більшости лише на папері. Бувший землевласник, поміщик залишав ся часто державним урядовцем — управліючим у вивласненому маєтку і, таким чином, з соціального боку нічо не змінялось. Землевласник залишав ся в старому панському помешканю, їдзив четверником, всів і далі називати себе "ласкавим паном". Вся аміна полягала в тому, що він вже не міг вільно розпоряджатись своїм майном і мусть користись розпорядженням господарської централі. Та на все се сільсько-господарський робітнич звертав дуже мало уваги; дадо його соціалістична революція мала лише остильки значеня, оскільки він міг заробляти більше ніж до того. Всі ґрунтовні соціальні зміни в земельній справі було відкладено до осені, коли існує

менша загроза порушеня нормального, безперервного ходу продукції.

Колі сей спосіб був доцільним економічно, то в той же час він був небезпечним політично і тим більше, що перешкоджає поширеню соціалістичної революції між сільськими робітниками, відсуваюв на пізнійше соціальне та ідеологічне приєднане сільсько-господарського пролетаріату до революції. Не дивно отже, що лише невелика частина угорського сільсько-господарського пролетаріату зрозуміла значеня революції і щиро приєдналась до Червоної армії в її боротьбі за революцію. Правда, глибоке політичне заворушене робітничих мас саме перед живнями було би дуже небезпечним з господарського боку. Колі про промислові робітництво Угорщини говоривось, що при проголошеню диктатури воно було це "не зрїлим" для того, щоб керувати промисловими підприємствами, то при сільсько-господарських робітників можна сказати се з повним правом. Вони не мали жадного господарського чи соціального вихованя; половина їх не вмїли ані писати, ані читати; переважача більшість з них мала лише одне бажане — здохнути собі землю в приватну власність; між ними не було не то що комуністів, але навіть і соціалдемократів, бо великі землевласники, в руках яких був перед революцією апарат державного управліня, всіми доступними їм засобами перешкаждали поширеню соціалістичної пропаганди серед сільських робітників. З сям сирим, невідготовленим людським матеріалом треба було поводитись дуже обачно, щоб не поставити під загрозу вислід цілого року в сільським господарстві. І дійсно, вдало ся досягти того, що нормального ходу сільсько-господарської продукції не було порушено. Правда, се було куплено за дуже дорогу ціну — за ціну залишеня справи політичного пробудженя широким мас сільсько-господарського пролетаріату.

Організаційна будова великих вивласнених маєтків закреслилась в процесі здійсненя в такій формі:

Окремі маєтки було перетворено в продукційні кооперативні спілки. Кооперативні спілки певної території було об'єднано під одним спіль-

ним висшим керуванем. Всі-ж кооперативні продукційні спілки разом було об'єднано в "краєву господарську централю сільсько-господарських продукційних кооперативних спілок", котра стояла під безпосереднім проводом аграрної секції Висшої Господарської Ради. Форму кооперативних продукційних спілок було обрано з огляду на соціальну відсталість сільсько-господарських робітників. Колі-б ми були оголошили великі маєтки просто державною власністю, то робітництво поставило би безмежні вимоги щодо заробітної платні, а інтензивність праці впала би до мінімуму. Згадана-ж висше форма давала можливість агітувати за піднесенне робочої дисципліни й інтензивності праці тим способом, що чистий дохід з маєтку видавався в розпоряджене самих робітників. Одночасно вона давала до певної міри також і задоволене стремління сільських робітників до придбаня власної послісти. Також і з політичного боку вона мала свої вигоди, бо розвивала агітаційні гасла контрреволюціонерів, що немов би для сільсько-господарських робітників все звелось лише до зміни пана, що раніше вони працювали на "благородних панів графів", а потім стали ще в більшій мірі "слугами городського пролетаріату". З матеріального боку сї уступки були невеликими, бо рахівництво у всіх вивласнених маєтках велось централізовано. Була думка оголосити пізнійше, після відповідного розясненя, отверто всі вивласнені поміщицькі маєтки державною власністю; а працюючих в них робітників — державними служачими, точнісінько так як промислових робітників.*

* Тут залишаєть ся нерозв'язним питане, чи можливо було би в дійсности перевести сільських робітників на становище державних служачих, чи можливо було би соціалізувати великі маєтки без поділу їх. Багато ознак промовляло за те, що угорські сільські робітники, після відповідно переведеної агітації, добровільно погодились би на вказане рішене, добровільно відмовились би від бажання зробити окремими, ізольованими дрібними сільськими господарями, котрих жите ніяк не можна назвати бласкучим. Можливо також, що було би вигіднійшим частково задовольнити земельний голод сільської більшости шляхом приєднаня невеликих участків в розмірі до одної десятини. Се могло би відбутись в формі спільної (лідиційної) операції.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ДОТЕПЕР ЗБІРАНО В КАНАДІ НА СЮ ЦІЛЬ \$10.641.10.

Дальші жертви на поміч голодуючим України надіслали на руки Комітету Помочі Голодуючим на Радянській Україні в Вінніпегу наступні організації і поодинокі товариші:

Ів. Славич в Кендал, Саск. (збірка) \$40.50
Ф. Школат в Сідней, Н. С. (з розіграшки скрипки, подарованої на сю ціль одним товаришом) 12.75
Ю. Нивосівський в Скарборо, Онт. 10.00
К.П.Г. на Р.У. в Кічнер, Онт. 7.00
В. Ориско в Беддінгтон, Алта. (збірка) 5.00
М. Кривохижа в Мус Джо, Саск. (збірка) 4.50
Г. Смайл в Евелін, Б. К. 2.00
Ст. Сайдак в Мерлін, Онт. 1.00
Т. Марусик в Іадеслей, Алта. 1.00
Послідній раз було пошито \$10.557.35
Разом \$10.641.10

За Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні, Д. Лобай, секретар.

КІЧНЕР, ОНТ.

К.П.Г. на Р.У. в Вінніпегу. Дорогі Товариші! Ми робітники містечка Кічнер і Ватерлоу вислали свою лепту на поміч голодуючим Радянській Україні через Ваші руки. Хоть це невеличка, але шира жертва. Тут вже пораз другий товариші жертвують наскільки зможуть, бо як відомо, всюди треба дати а заробити нема так де плічач теперішньої кризи. Тепер вислаємо на поміч голодуючим \$7.00.

З товаришским привітом, За комітет: Никола Банаура, секр. Никола Лойк, касієр. Імена жертв: Еважик Бабій \$3.25, Петро Озарук 3.25, З товаришским привітом \$7.00

КЕНДАЛ, САСК.

Прошу помістити на сторінках "Укр. Роб. Вісти" жертв, котрі зложили на фонд Голодуючих на Радянській Україні наступні товариші: По \$2.50: Л. Ліуш, П. Бей. По \$2.00: С. Багій, Н. Гогош. По \$1.00: В. Крауц, М. Спіранко, Н. Мамчур, А. Бадак. По \$0.50: Н. Сабодан, П. Говачук, П. Савич, Ів. Славич, А. Кінг, І. Корольчик. Разом \$16.00. Тов. Д. Захарук зібрав на рестої книжочки \$12.00. З забави вилануло \$12.50

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІ"

М. Попович, Вінніпег \$5.00
М. Німцович, Вінніпег 5.00
Д. Хоміцький, Вінніпег 5.00
Д. Лобай, Вінніпег 5.00
М. Шатувальський, Вінніпег 5.00
І. Навізітський, Вінніпег 5.00
С. Василіна, Вінніпег 5.00
Н. Бідулька, Вінніпег 5.00
В. Пачук, Вінніпег 5.00
В. Гаско, Вінніпег 5.00
І. Медвільчук, Вінніпег 5.00
М. Бобовський, Вінніпег 5.00
Я. Шастал, Вінніпег 5.00
Іван Кульчицький, Вінніпег 5.00
Д. Мойсюк, Гізкест 5.00
І. О. Зелеза, Рочестер 5.00
К. Давидівський, Келгарі 5.00
Я. Мойсюк, Келгарі 5.00
В. Гаврилюк, Келгарі 5.00
М. Нечудюк, Салт Сте. Мері 5.00
Д. Шарбура, Салт Сте. Мері 5.00
Д. Шур, Салт Сте. Мері 5.00
М. Нагорняк, Форт Віліям 5.00
П. Скуба, Сінтерс 5.00
І. Гуель, Мус Джо 5.00
І. Стельмашук, Вудпорт 5.00
С. Бабій, Ватерлоу 5.00
П. Шабатура, Мус Джо 3.00
Т. Е. Н. Вінніпег 2.00
Н. Захарук, Вінніпег 2.00
Н. Харчон, Вінніпег 2.00
Г. Смайл, Евелін 2.00
І. Семечук, Лесліан 2.00
Н. Заросівський, Вінніпег 2.00
В. Рихальський, Форт Віліям 2.00
Захар Румак, Рочестер \$5.00
І. Плавунський, Монреал 1.00
С. Спек, Евелін 1.00
Т. Марусик, Аїдеслей 1.00
А. Гришук, Саскатун 1.00
Ф. Мельник, Шікаго 1.00
Ю. Веросток, Летбридж 1.00
Лія Перхув, Ланін 1.00
М. Сміт, Трансконга 1.00
Т. Ковачук, Іт Кіндодан 1.00
С. Сайтак, Мерлін 1.00
М. Гіан, Судурі 1.00
Д. Корж, Вінніпег 1.00

Нью Торонто, Онт.

Тов. О. Валяка зібрав на лісту ч. 177 на пресовий фонд: Ф. Струс \$2.00, О. Валяка 2.00, І. Беренський 1.00, М. Гіатюк 1.00, Д. Бруснівський 1.00, Х. Дняк 1.00, Г. Велосівський 1.00, С. Савонич 1.00, М. Вайсманський 1.00, Н. Нагорняк 1.00, О. Мінко 1.00

Торонто, Онт.

Уважачи своїм робітничим обов'язком поміч "Укр. Роб. Вісти" в їх критичним фінансовим положенні,

не будемо свідомі своїх класових інтересів? А де і якого дорожого, яким способом наберемо свідомості? Тільки з читання робітничої літератури і робітничої преси. Если так, а так воно є, то постійно за нашу робітничу пресу не лише словом а й ділом.

Жертви зложили наступні товариші: А. Возник \$2.00, Ф. Подборочинський 2.00, А. Шліуза 1.00, А. Хомішин 1.00, Д. Буриник 1.00, Г. Холевка 1.00, Ю. Моткалюк 1.00, С. Пазюк 1.00, Т. Гаас 1.00, Д. Бойко 1.00, М. Данилишин 1.00, М. Пазюк 1.00, Г. Москаль 1.00, М. Каріаус 1.00, Я. Рохнін 1.00, М. Андрусак 1.00, І. Лушка 1.00, Н. Дорогой 1.00. Разом \$14.55

З товаришским привітом, А. Возник, Ошава, Онт.

Дорогі Товариші! Член Філії Укр. Роб. Дому в Ошаві, Онт. рішив на своїм мітингу 2 серпня устроїти забаву, з якої чистий дохід призначено на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Сам разом посилаю Вам \$25.96, т. є. \$17.96 на пресовий фонд а \$8.00 на переплату. На пресовий фонд складо ся: Чистий дохід з забави \$12.61, Збірка т. Г. Беца 3.35, Тов. Н. Попадін жертвував 1.00, Тов. Г. Беца жертвував 1.00. Разом \$17.96. З тов. привітом, С. Яценюк, фін. секр.

Мус Джо, Саск. Товаришу Редактор! По переглянено "Укр. Роб. Вісти" я завважав, що наш робітничий орган знаходиться в критичнім фінансовім положенні і потребує негайної помічі. Я значю, що "Укр. Роб. Вісти" є дійсно робітничою газетою, котра обороняє робітничі інтереси і вказує нам шлях до нового кращого життя, являючомуся, як і всім свідомим робітникам, обов'язком поміч йому матеріально. Спілнуся з помічю поки не пізно і складо \$5.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Товариші не викладаю по імені, бо вірою, що вони також не відкажуть ся, а приймуть з помічю в скорім часі. Так само т. І. Мідак складо на ту саму ціль \$1.00. Рівнож посилаю \$4.50, котрі я зібрав на поміч голодуючим на Радянській Україні. Імена жертв: Тов. Гаско \$1.00, Тов. Бандор, П. Майчук 1.00, А. Е. Джонсон, (Швец), 1.00. Разом \$10.50. З товаришским привітом, М. Кривохижа.

Спростоване. В дописі "Свій до свого" була помилка: "Евелін, Саск.", а має бути "Евелін, Б. К."

ДОЛІ І НЕДОЛІ СЕЛЯНИНА В ГАЛИЧИНІ.

Живна заповідають ся в Скалатщині на причуд гарні. Перший раз по кривавій війні лати-земляни так ширю своїх діточок устелили. На запит одного селянина, як йому показує своєгоричний збір, відповіли: "Біда як вродить — біда як не вродить." Податки й данини з останнього тягнуть, що найбільше даєть ся відчувати бідному безземельному. Сила властителей фільварків доходить до передвоєнного. Несвідомо селянська маса приневолена знову йти працювати за півдариюми ниви за такий сніп, який пані заочуть. В рільного робітництва організованості. Пора викинути з себе рабську думку: "Ех, може коли буде краще", кожний бідняк повинен стати в обороні своїх прав і міцно держати свої позиції, не оглядаючи ся ні на попів ні на адокатів, бо від них нам ніякої помічі. Вони майже всі до нас відносять ся ворожо, як ми вже се бачили. Дост ані один священик не відважив ся обізвати ся за збіркою на голодуючих на Україні, а скорше впишет ся з амвоном, що йому зроблено шкоду на полю, щоб вернути, другий знову скоро в церкві опинить ся, не має часу сказати, бо кобила в нього з дошатком, бо без нього не можна, инший знову мусить паки доглядати і т. д. В цілому повіті нема ані одного активного товариства, все мовчить. Брак поміж селянством культурної праці. Учителі, які колись брали живу участь, тепер облизують кожний кісточку, яку йому кидають з великого-стола. Се недопустиме, бо наслідки темноти наших мас тим страшніше дають ся відчувати на інтеліген-

Ще одно село Сорочко почало з мертвих оживати, бо відновлено там читальню "Прогресу", а за старанем п. Г. Хаджайніні і її товаришок zorganizовано сільський хор, улаштовано концерт і відіграно кілька по черзі представлень, розумієть ся з труднощами, які зустрічаєть ся на кождому кроці в місцевому старості. Навіть заповідать ся в наступуючому місяці перевести збірку на голодуючих на Україні, бо всі дотеперішні доходи були обернені на покриття коштів відбудови читальняного дому.

Надужити поліції. Мазури-колоністи Врубель Ян, Белзя Міхал і Владислав Тилик 8. липня с. р. разом з командантом поліції в Потуржині Ковальчиком напали на дітій українських селян. Командант Ковальчик, будучи в нетверезому стані, кинув ся за дітми з револьвером, одночасно займаючи корови з папаска. З переляку захопували дітї: хлопчик Максим син госп. Форіяка. Побив дочку Дмуховського Михайла, жінку Ольгу Ковальчук і селянина Гната Занця. Людність стероризована, а дітї при появі поліції в село ховають ся по хатах.

Як доносить "Narzęd", з робіт в державних лісах на Підкарпатю стали в останніх днях чимраз більше втікати інтернальні українські і російські жовніри з Каліша і Домб. Досі вже втікло звідтам зверх 200 осіб. Поліція зарядила за ними погоню і 11 з них вже зловила.

ВІДОЗВА Нашим закоординованим Товаришам-Землякам Одеського Українського Театру-Студії. Організуючи Одеський Український Театр-Студію, ми, одеські українські артисти, мали на меті надати українському театрові поступовий загально-людський характер, відмовившись від застарілого побутового репертуару (драм з голаком і горілкою): психологічних, епічних, епічних нових українських авторів, європейських та всесвітніх драматургів складо репертуар нашого театру. Визнаний владою "Державним", Укр. Театр-Студія перебував і перебуває в дуже важкім матеріальнім стані: без копійки допомоги з боку органів управління театрами, без хліба й палива, в жалювном холоді, при хворобі, та голодуванню своїх ідейних співробітників, Т.С. все-ж таки, за короткий, але важкий час свого існування переіт величезну працю, дали нам нові постановки, в числі яких три великі українські пєси (Лєст Українці, Винниченка, одна голандська, "одна Молера, інсцен. пєси)

ПОШУКУЮ в дуже важкій справі т. Павла Кулія (син Марії), з села Білого, повіт Чортків. Хто знав би про него або він сам хай зголосить ся на адресу: Iwan Marczak 333 Royce Ave. (70) West Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важкій справі Івана Прирковського, з села Пидкоцького, повіт Кіцмань, Буковина. Має перебувати в Монреалі. Прошу писати на адресу: М. Mendreshora 5104 Martin Ave. (67) Detroit, Mich.

ДОЛЯР-ДВАЙЦЯТЬ ЗА ДОЛЯРА!

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІЇ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТІ": Історичний матеріалізм 35, Тези і резолюції III. Конгресу Комінтерна 25, Капіталізм і робітництво в Індії 25, Світова революція 25, З історії царя-голода 05, Фермер і робітник 05

Хто замовить висше вичислені книжки разом до кількох сего місяця, той дістане їх тільки за один долар. Замовлення разом з гришми посылати на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

КОЖДИЙ РОБІТНИК І ФАРМЕР, КОЖДА РОБІТНИЦЯ І ФАРМЕРКА ПОВИННІ ЧИТАТИ ГОЛОС ПРАЦІ

місячний журнал для працюючого люду, який містить статі про робітничий і фермерський рух, популярні статі з різних галузей науки, оповіданя, вірші, огляд важливіших світових подій так з робітничого руху, як і вських інших, які мають своє значення в відношенню до робітничого руху, словом — матерія цікавий і вартисний для працюючих мас. Перше число, багате змістом, можна одержати за надісланем 25 ц. Передплата на "Голос Праці" вносить: на рік \$2.50; на піврік \$1.25. Ціна поодинокого числа 25 ц. Передплату належить посылати на адресу: THE VOICE OF LABOR UKRAINIAN LABOR TEMPLE, Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada.

Шевченка та інші). Граючи в центрі, та на фабриках і заводах для робітництва й селянства, Т.-С. має працювати, але дуже скруте матеріально-співомовно театру примушує звернути ся до Вас, шановні товариші-земляки, з проською, щоб Ви допомогли нам, молодому Українському Театрові-Студії, книжками та продуктами, щоб т. ч. не дати загинути ідейній культурній українській організації. Голова правління К. Бачинський. За секретаря Нат. Лазурська.

НОВИНА В ТРАНСКОНІ!

Заходім Відд. Укр. Роб. Дому ім. Тараса Шевченка і жєнсько-робітничого "Т-ва "Зука" ім. Розі Люксембург, буде виставлена в суботу, 26-го серпня, в Сомервуд Гали комедія в одній дії п. н.

"СВІДКИ"

Хто хоче добре поспіятись, хай не опустить сеї нагоди. По представлено забаву і танц. Власний буфет. Вступ за тикетами. Приходіть всі! Приходіть громадо! Вєсь дохід призначений на будову Укр. Роб. Дому в Трансконі. Спільний Комітет.

ТРАНСКОНА! — УВАГА!

В неділю, 20-го серпня в північно-західній часті Транскони, відбудеть ся

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК,

котрий устроюють українські робітничі організації. Власний буфет. Вєсь дохід на будову Укр. Роб. Дому. Вступільний Комітет.

Рівнож повідомляють ся всім членім Відд. Укр. Роб. Дому, що в п'ятницю, 18-го серпня, відбудеть ся дуже важкий бізнесовий мітинг Відділу.

Обов'язком кожного члена прийти на сей мітинг. Просить ся також і не членів. Заряд.

ПОШУКУЮ в дуже важкій справі т. Павла Кулія (син Марії), з села Білого, повіт Чортків. Хто знав би про него або він сам хай зголосить ся на адресу: Iwan Marczak 333 Royce Ave. (70) West Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важкій справі Івана Прирковського, з села Пидкоцького, повіт Кіцмань, Буковина. Має перебувати в Монреалі. Прошу писати на адресу: М. Mendreshora 5104 Martin Ave. (67) Detroit, Mich.

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Міліони малих діточок і дорослих людей з навісних страшною посухою губерній Радянської України загрожєні є голодовою смертю і кинуть до нас о поміч.

Вони, що терплят і терплять, що проливали свою кров, що віддавали своє жите за велике діло освободженя робочого люду; вони, що віддавали і віддають великі жертви за нашу робітничу справу, що власними кістками будують підвалини нового, світлого для нас жита, — вони ждуть від нас помічі!

Нехай же не марно звучить їх клич! Нехай негавгаючим голосом нагадає він все нам про наш обов'язок!

На поміч страждуючим товаришам! Безперервну поміч несім їм, доки голод буде грозити їм смертю!

ВЄСЬ ЧАС, ПРИ КОЖДІЙ НАГОДІ СКЛАДАЙМО ФОНД НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ПОСИЛАЙМО ДО КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ В ВІННІПЕГУ. Звітам фонд сей негайно відсилаєть ся до Праги, на руки офіціального представника Радянської України, для закупна конечних средств для голодуючих.

Грші посилаєть і за рестоївими книжочками та поясненями звертайте ся на адресу:

Famine Relief Committee for Soviet Ukraine Ukrainian Labor Temple COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ"

"Українські Щоденні Вісти" — є єдинок робітничача часопись в Злучених Державах, яка обороняє інтереси українських робітників на еміграції перед нападами українських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америці і Європі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і жите робітників по всіх кутках світа. Кождий укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щоденні Вісти".

Передплата в Злучених Державах і в Канаді: На рік \$7.00, На 6 місяців 3.75, На 3 місяці 2.00, До Європи на рік 10.00. Шліть передплату на поштышу адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 502 East 11th Str., — New York, N. Y.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету

The WORKER Офіціальный орган Робітничої Партії Канади. Передплата на рік виносить \$2.00, на піврік \$1.00. Зашліть передплату таки чє нині!

Адреса: Trevor Maguire, Room 321, 79 Adelaide St. E., Toronto, Ont.

ЦІННА КНИЖКА.

Кожний український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотечі і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпєрты п. н. Ціна книги: \$2.50. Замовлення посилаєть на наступуючу адресу: J. Boychuk 80 Markham St., Toronto, Ont., або на адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor WINNIPEG, MAN.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковім папері. На українську мову переклав П. Дятів. Ціна книги: \$2.50. Замовлення посилаєть на наступуючу адресу: J. Boychuk 80 Markham St., Toronto, Ont., або на адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor WINNIPEG, MAN.

МАЮ ДЛЯ РЕНТУ дві кімнати з водою і електрикою на долині. Ціна \$10 місячно. Зголошувати під число: 908 Manitoba Ave.

ДЕ Є Юлія Ковальчук, з села Вигнанки, повіт Чортків. Перебував в Форт Віліям. 1920 р. виїхала з міста і нема про нє вістки. Хто подать нєї ті адресу дістане \$3.00 нагороди, або вона сама хай зголосить ся на адресу: Myron Tyrlcekyj S. G. R. (65) Graham, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важкій справі свого брата Ніколу Патківєнча, з села Оршківського, повіт Гусятин. Давніше перебував в Салт Сте. Мері, Онт. Хто знав би де він є або він сяд хай напише/на мою адресу: Hanka Patyukewicz 124 King St. (65) Kitchener, Ont.